עפ"ת 6982/07/16 – גארי נזר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 6982-07-16 נזר נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט אביגדור דורות
המערער:	גארי נזר
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל

ב"כ המערער: עו"ד יוסי ראובן

ב"כ המשיבה: עו"ד נועה ברח"ד

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

פסק דין

לפניי ערעור על גזר דינו של המערער, שניתן בתתע"א 8137-08-15 בבית משפט השלום לתעבורה בירושלים (כבוד סגן הנשיא י' צימרמן) (להלן-"**בית משפט קמא**") מיום 26.6.16. המערער הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של נהיגה ברכב, במהירות העולה על המותר, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

ההליך בבית משפט קמא:

1. על פי עובדות כתב האישום, בהן הודה המערער, המערער נהג במהירות של 173 קמ"ש, במקום בו המהירות המותרת הִנה 90 קמ"ש. בית המשפט קמא גזר על המערער את העונשים הבאים: פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים; פסילת רישיון לתקופה של שִׁשה חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים; מאסר לתקופה של שלושה חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים; וכן קנס בסך של 2,000 ₪.

2. באשר למאסר המותנה, טען הסנגור בבית משפט קמא, כי התביעה מנועה מלטעון למאסר מותנה, משום שלא הודיעה אודות כך בתחילת המשפט ולא מילאה אחר הוראות סעיף 15א לחוק סדר הדין הפלילי. בית המשפט קמא דחה את טענת הסנגור, הואיל והמאשימה עתרה למאסר מותנה, להבדיל ממאסר מאחורי סורג ובריח וכן עקב כך שהמערער היה מיוצג על ידי סנגור.

3. אשר לפסילת רישיון הנהיגה, ציין בית משפט קמא את פסק הדין שניתן בבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתיק עפ"ת 43727-10-11 **אבו אעמר נ' מדינת ישראל** (6.12.2011), שבו קבע הנשיא י' אלון, כי אין הצדקה להתערב בגזר הדין של פסילת רישיון בפועל לתקופה של שנתיים, אשר ניתן על ידי בית משפט השלום לתעבורה, בגין עבירה של נהיגה במהירות של 177 קמ"ש, בדרך בה המהירות המרבית היא 90 קמ"ש. עוד ציין בית משפט קמא לקולא, כי הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2008 ואין לחובתו הרשעות תעבורתיות ומצא להתחשב גם בנסיבותיו האישיות של המערער. לאור האמור, נפסל הרישיון, כאמור לעיל, לתקופה של 18 חודשים.

תמצית טענות המערער:

4. אשר **לרכיב המאסר על תנאי**, חזר ב"כ המערער על טענותיו שנטענו בבית משפט קמא, דהיינו: כי רק בשלב הטיעונים לעונש התבקש בית משפט קמא לראשונה לגזור על המערער רכיב של מאסר על תנאי, וזאת מבלי שנטען כי נתגלו נסיבות חדשות, שלא היו ידועות בזמן הגשת כתב האישום. לטענת ב"כ המערער, בית המשפט קמא טעה בפרשנות הוראת סעיף 15א לחוק סדר הדין הפלילי.

5. אשר **לפסילת רישיון הנהיגה בפועל**, טען ב"כ המערער, כי שגה בית משפט קמא, בכך שלא קבע מתחם עונישה לעבירה נשוא כתב האישום וכן לא נקבע היכן ממוקם המערער בתוך מתחם הענישה. לדעת ב"כ המערער, שגה בית המשפט קמא בכך שהתעלם ממתחם עונישה שנקבע בעבירה זהה לחלוטין ובנסיבות זהות לחלוטין בתת"ע 4124-11-13 **מדינת ישראל נ' מאיר כהן** (כב' השופט י' ריבלין) מיום 7.4.2014, אשר הוצג בפניו על ידי ההגנה. נטען כי כב' השופט ריבלין קבע כי מתחם הענישה מתחיל בפסילה של ארבעה חודשים ובסופו של יום, גזר על הנאשם באותו מקרה, פסילה לתקופה של שמונה חודשים, שהוא העונש הראוי למערער.

6. אשר להסתמכות בית משפט קמא על פסק הדין של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (מפי כב' הנשיא אלון), סבר ב"כ המערער כי מדובר במקרה חמור באופן משמעותי מעניינו של המערער, שכן מדובר היה שם בנאשם עם עבר מכביד מאוד של 38 הרשעות קודמות, מתוכן שלוש הרשעות קודמות בגין עבירות מהירות.

7. לטענת ב"כ המערער, המערער הודה בהזדמנות הראשונה בביצוע העבירה והסביר לשוטרים במקום כי נסע במהירות עקב אשפוזו של בעלה של אִמו, שהִנה חולת אפילפסיה ונותרה לבדה בבית, ואשר המערער מיהר להגיע אליה.

8. לדעת ב"כ המערער, בית המשפט החמיר מאוד עם המערער, בהשוואה לפסקי דין רבים אותם המציא לבית המשפט ביום הדיון, שבהם בנסיבות מאוד דומות, נגזרו על נאשמים שונים 4-11 חודשי פסילה בפועל.

תמצית טענות המשיבה:

9. ב"כ המשיבה ציינה כי מדובר בעבירה חמורה, אשר סיכנה הן את המערער ואת ארבעת הנוסעים שהיו עִמו ברכב בזמן הנהיגה והן את ציבור המשתמשים בכביש.

10. באת כוח המשיבה טענה כי בעת שנעצר המערער בידי השוטר, נתן המערער הסבר סתמי, הנוגע לרצון המערער לשוב לביתו בתום יום עבודתו.

11. באת כוח המשיבה הפנתה לפסיקת בית המשפט העליון ברע"פ 5250/12 **אבו גוידר נ' מדינת ישראל** (מיום 14.1.2013) וכן לרע"פ 4740/07 **קרקי נ' מדינת ישראל** ואף לפסק הדין בעפ"ת (באר שבע) 6059-01-13 **מדינת ישראל נ' איתי טוסון**, שם ציין בית המשפט המחוזי, כי מתחם הענישה ההולם בעבירות של נהיגה במהירות מופרזת, כאשר החריגה היא מעל 70 קמ"ש מן המהירות המותרת, הוא בין שנה וחצי לחמש שנות פסילה.

12. לדעת באת כוח המשיבה, אף שאין למערער עבר בעבירות תעבורה, יש לקחת בחשבון את הנזק שעשוי היה להיגרם עקב הנהיגה במהירות כל כך גבוהה, ולכן אין הצדקה להתערב בגזר הדין.

13. אשר לעונש המאסר על תנאי, טענה ב"כ המשיבה, כי בהזמנה לדין ובכתב האישום, נכתב כי במידה והנאשם יורשע, הינו צפוי לעונש הקבוע בסעיף 62 לפקודת התעבורה ובסעיפים נוספים, המצוינים שם, ובכך יש להסתפק.

דיון והכרעה:

14. **באשר למאסר על תנאי:** איני רואה מקום להתערב ברכיב זה של גזר הדין. אף אם יש צדק בטענת ב"כ המערער (ואיני מכריע בה), הרי שאיני סבור כי נגרם למערער עיוות דין ומכאן שאני דוחה את הערעור ברכיב זה, בהתאם לסעיף 215 לחוק סדר הדין הפלילי.

15. **באשר לעונש פסילת הרישיון**: אין חולק על כך, כי מי שנוסע במהירות מופרזת וחריגה צריך להיענש ואף בחומרה. נאשם הנוהג במהירות של 173 קמ"ש, שליטתו ברכב הִנה מצומצמת ביותר, אם לא בלתי אפשרית והעובדה שנתפס בטרם נגרם נזק, אין בה כדי להמעיט מהמסוכנות הנשקפת ממנו. יחד עם זאת, יש לבחון האם עונש הפסילה שנגזר על המערער, עולה בקנה אחד עם הענישה הנוהגת, או שהוא חורג במידה ניכרת, מן הענישה המקובלת במקרים דומים.

16. אכן צודק ב"כ המערער, כי בית משפט קמא נמנע מלציין את מתחם העונש ההולם, וכן את מיקומו של המערער בתוך מתחם זה. מפסקי הדין הרבים שהומצאו במהלך הדיון עולה, כי מתחם הענישה בעבירות של נהיגה במהירות מופרזת במקרים דומים, מתחיל בעונש פסילת רישיון של ארבעה חודשים ומגיע במקרים קיצוניים לפסילה של עד שלוש שנים. ב"כ המערער הפנה את תשומת לבי לפסקי דין רבים שבהם הועמדו לדין נאשמים על נהיגה במהירות של בין 170 ל-179 קמ"ש, בדרך שהמהירות המותרת בה היא 90 קמ"ש, בהם נגזרו על הנאשמים עונשי פסילת רישיון שבין 4 חודשים ל-11 חודשים: ברע"פ 326/04 **בלקי נ' מדינת ישראל** נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר פסל את רישיונו של המבקש, אשר נהג במהירות של 187 קמ"ש, במקום בו המהירות המותרת היא 90 קמ"ש, למשך **שִׁשה חודשים**, תוך ציון עברו המכביד של המבקש באותו מקרה. בעפ"ת 23669-10-14 **אמארה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) מיום 4.2.2015 נמנע בית המשפט המחוזי להתערב בעונש פסילה של רישיון נהיגה למשך **תשעה חודשים**, שהוטל על מערער, שנהג במהירות של 177 קמ"ש, בדרך שבה המהירות המרבית היא 90 קמ"ש. בע.פ 1452/05 **מדינת ישראל נ' קובטי** (פורסם בנבו) מיום 28.2.2006 בוטל גזר הדין של בית משפט השלום לתעבורה, שגזר על המשיב תקופת פסילה של חמישה חודשים, בגין נהיגה במהירות של 169 קמ"ש, לעומת המהירות המרבית המותרת של 90 קמ"ש ופסל את רישיונו של המשיב **לשבעה חודשים** בפועל. בתיק 7517/99 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (פורסם בנבו) מיום 15.5.2001 נפסל רישיונו של הנאשם, שהורשע בנהיגה במהירות של 175 קמ"ש, במקום בו המהירות המותרת הינה של 90 קמ"ש, **לחמישה חודשים** בפועל, תוך שבית המשפט מציין כי לנאשם 39 הרשעות קודמות בתיקי תעבורה. בתת"ע 5795-03-14 **מדינת ישראל נ' ראניה** (מיום 3.7.2014) הורשעה הנאשמת בנהיגה של 178 קמ"ש במקום בו מותרת נהיגה במהירות של 90 קמ"ש ונגזרו עליה **11 חודשי פסילה** בפועל. בית המשפט ציין באותו מקרה כי מתחם העונש ההולם בעבירה מסוג זה נע בין פסילה של שִׁשה חודשים לפסילה של שלוש שנים, בהתחשב בנסיבות העבירה ורכיבי הענישה האחרים; בתת"ע 7250-11-11 **מדינת ישראל נגד עמיר** (פורסם בנבו) מיום 8.11.2012 נגזרו על הנאשם **11 חודשי פסילת** רישיון עקב נהיגה במהירות של 171 קמ"ש במקום בו מותרת נהיגה במהירות של 90 קמ"ש. באותו מקרה היו לנאשם שלוש הרשעות קודמות, כולן בעבירות מהירות. עוד ראוי לציין את פסק הדין בעפ"ת (י-ם) 24752-11-11, ובעפ"ת (י-ם) 55163-01-12 **מדינת ישראל נ' רגבי**. המדובר בשני ערעורים שנשמעו במאוחד, בהם ערערה המדינה על קולת העונשים שנגזרו על המשיב בשני מקרים שונים, שבהם הורשע בנהיגה במהירות מופרזת של 65 קמ"ש ו- 70 קמ"ש מעל המותר בדרך עירונית. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, באשר סבר כי עונשי פסילת רישיון לתקופות של ארבעה חודשים וחודשיים מצדיקים התערבות ערכאת הערעור. בית המשפט המחוזי העמיד את תקופת הפסילה של רישיון הנהיגה על **12 חודשים**. עוד אציין את פסק הדין בתתע"א 307-12-14 **מדינת ישראל נ' מיארה** (כב' השופט, כתוארו אז, אביטל חן) מיום 29.7.2015. באותו מקרה הורשע הנאשם בנהיגה במהירות של 188 קמ"ש במקום בו המהירות המותרת הִנה 90 קמ"ש. בית המשפט ציין כי לנאשם שתי הרשעות פליליות וכי עברו התעבורתי כולל הרשעה בעבירת מהירות קודמת, ברמת חומרה שאינה פחותה מזו שלפניו. באותו מקרה נגזר עונשו של הנאשם ל-**11 חודשי פסילה** בפועל. מפסיקה ענפה זו, עולה כי עונש הפסילה של 18 חודשים נראה חמור יותר, מעונשי פסילה בעבירות דומות מאד, גם בהשוואה לנאשמים בעלי עבר תעבורתי, שאינו קיים אצל המערער.

17. ב"כ המשיבה הסתמכה על פסק הדין ברע"פ 5250 **גוידר נ' מדינת ישראל**, שבו נגזר על המבקש עונש פסילה של 6 שנים בבית משפט השלום, אשר הופחת בבית המשפט המחוזי ל- 50 חודשים. באותו מקרה נהג המבקש במהירות של 195 קמ"ש, כאשר צוין עברו התעבורתי העשיר, שכלל 17 הרשעות קודמות בתוך פחות משלוש שנות נהיגה ובית המשפט כינה אותו עבריין תנועה רצידיוויסט, כבד ומסוכן, אשר לא לקח על עצמו אחריות על מעשיו. כידוע, העונש נמדד על פי נסיבות העניין, אופייה של העבירה, עברו של הנאשם ונסיבותיו האישיות (ר"ע 99/86 **חבשי נ' מדינת ישראל**, כפי שצוטט בפסק הדין ברע"פ 5250/12 הנ"ל). אין להשוות בין במקרה הנ"ל, לבין הערעור שלפניי, שבו המערער בעל עבר נקי, מעד פעם יחידה ואף מהירות נסיעתו (המופרזת), פחותה ב-20 קמ"ש מן המקרה הנ"ל. עוד אציין, כי גם בפסק הדין בעפ"ת (ב"ש) 6059-01-13 עליו הסתמכה ב"כ המשיבה, הוחמר עונשה של המשיבה בערעור ונגזרו על המשיבה שם, 15 חודשי פסילה.

18. זאת ועוד, המערער נתן בפני בית משפט השלום לתעבורה בירושלים הסבר, בנוגע לנסיבות המקרה שלפניו (פ"ת 10077-08-15) במסגרת הבקשה לפסול אותו עד תום ההליכים. המערער הסביר כי ביום המקרה בעלה של אִמו (חולת אפילפסיה) התאשפז והוא מיהר להיות עִמה. ביום הדיון בערעור (2.8.16), הוגשה תעודה רפואית המעידה על אשפוז בעלה של אם המערער, אשר התקבל לבית חולים קפלן ביום 3.8.2015 (יום לפני ביצוע העבירה) והשתחרר מבית החולים ביום 6.8.2015. עוד אזכיר, כי המערער הִנו ללא עבר פלילי או תעבורתי והודה בעבירה בהזדמנות הראשונה.

19. ב"כ המערער ציין בדיון שהתקיים ביום 2.8.16 כי המערער מוכן לחתום על התחייבות כספית ואף מסכים לשירות לתועלת הציבור ובלבד שהפסילה תהיה פחות מ-12 חודשים. לדעתי, התועלת שתצמח לציבור כתוצאה מביצוע של"צ, עולה על הארכת משך הפסילה מעבר ל-11 חודשים, אשר הינה ממושכת גם כך.

20. לאור כול האמור לעיל, ובהתחשב בעונשי הפסילה הנהוגים במקרים דומים, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה ובכך שמדובר בעבירה חד פעמית, של מערער בעל עבר נקי, הגעתי למסקנה שיש להתערב בתקופת פסילת רישיון הנהיגה. את תקופת הפסילה יש להעמיד על 14 חודשים, מתוכם יש לנכות 3 חודשים, אשר יומרו ל-150 שעות של"צ, בהתאם להסכמתו של המערער, באופן שהמערער ייפסל ל-11 חודשים בלבד. כמו כן, יחתום המערער על התחייבות כספית, כמפורט להלן.

סוף דבר

21. כפי שהוסבר לעיל, עונש פסילת רישיון הנהיגה של המערער מופחת ל-14 חודשים, מתוכם יופחתו 3 חודשים, אשר יומרו ב-150 שעות של"צ, כך שעונש פסילת הרישיון בפועל, יעמוד על 11 חודשים.

22. בהתאם להסכמתו, המערער יבצע 150 שעות שירות לתועלת הציבור. שירות המבחן למבוגרים יערוך תוכנית של"צ בת 150 שעות. אין צורך בתסקיר. פרטי ב"כ הנאשם: עו"ד יוסי ראובן, טל. 02-6507999, פקס. 02-6507998. היה ותוך 45 ימים לא יצור שירות המבחן קשר עם המערער או עם ב"כ, יתקשר המערער בעצמו, או באמצעות ב"כ עם שירות המבחן. היה והמערער ימצא בלתי ראוי לביצוע עבודות של"צ, או לא יבצע את שעות השל"צ (כולן או חלקן), כי אז ייפסל רישיונו לשלושה חודשים נוספים, מבלי שיהיה צורך בקיום דיון נוסף.

23. בהתאם להסכמתו, המערער יחתום על התחייבות בסך של 5,000 ₪ למשך 3 שנים, להימנע מביצוע עבירה של נהיגה במהירות העולה על 30 קמ"ש מעל המהירות המותרת. לא יחתום המערער על התחייבות תוך 21 ימים מהיום, ייאסר לתקופה של 30 ימים.

24. יתר רכיבי גזר הדין יישארו על כנם.

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לממונה על עבודות שירות ולב"כ הצדדים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ניתן היום, כ"ח תמוז תשע"ו, 03 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©